

— Budynki Religijne / Édifices religieux —

Église Notre-Dame-de-Lorette**Lokalizacja:** 18, bis rue de Chateaudun.

Pochodzi z XIX wieku, o architekturze neoklasycyznej.

Pierwszą kaplicę zbudowano dla mieszkańców Porcherons przy rue Coquenard (obecna rue Lamartine). Data rozpoczęcia budowy tej kaplicy nie jest znana, ale wybudowano ją w 1646 roku, gdyż w tym dniu powstało tam bractwo. Budynek sprzedany jako własność narodowa w 1796 roku uległ zniszczeniu.

Na długo przed baronem Haussmannem Paryż był już przedmiotem poważnych prac: poza murami miasta znajdowała się tzw. dzielnica Porcherons, w której dziś stoi kościół. Dominowały tam kabarety i tawerny. Victor Hugo przywołuje je w *Les Contemplations* „Jest poniedziałek; Wczoraj mężczyzna pił wino w Les Porcherons pełen wściekłości, krzyków i przekleństw. »

Najbliższe kościoły to *Saint-Pierre de Montmartre* na północy i *Saint-Eustache* na południu. Kościół Świętej Trójcy zbudowano dopiero w 1867 roku, a *Sacré-Cœur* znacznie później, w latach 1875 – 1912. Dlatego też budowa domu bożego stała się pilna.

W 1821 roku podjęto decyzję o budowie obecnego kościoła. Pierwszy kamień został położony 25 sierpnia 1823 roku za panowania Ludwika XVIII, a budowę ukończono w 1836 roku za panowania Ludwika Filipa.

W okresie Komuny Paryskiej kościół został przekształcony w części w koszary Gwardii Narodowej pod nazwą koszary *Châteaudun*, a w części w więzienie dla tych, którzy stawiali opór służbie zbrojnej.

Plan kościoła jest klasycznym planem bazylikowym bez widocznego z zewnątrz transeptu.

Fasada posiada fronton przedstawiający hołd czterech aniołów złożonym Dziewicy z Dzieciątkiem. Nad frontonem posągi nawiązujące do starożytnej akroterii przedstawiają trzy cnoty teologiczne: Miłosierdzie w centrum ratujące dwoje dzieci, Nadzieja z kotwicą, Wiara z kielichem i hostią.

